

Un Cruïlla de múltiples recorreguts

Iseo & Dodosound, Tash Sultana i Rodrigo Cuevas van brillar ahir al vespre en una jornada marcada per la música llatina

Rodrigo Cuevas al Cruïlla | Xavi Torrent

El Cruïlla és un d'aquells festivals que permet crear diversos recorreguts musicals paral·lels i simultanis. És per això que en la segona jornada de l'edició d'enguany es va poder gaudir d'un gran circuit de música llatina amb propostes històriques com el cap de cartell **Rubén Blades**, **Omara Portuondo** o **Los Van Van**, però també altres propostes totalment diferents com les d'**Iseo & Dodosound**, **Tash Sultana** o **Rodrigo Cuevas**.

Després de l'actuació a primera hora de la maresmenca **Judit Neddermann**, l'escenari principal Estrella Damm va entrar en funcionament amb **Iseo & Dodosound**, que van fer bategar el públic al ritme de reggae i dub. El duet navarrès va arrencar la seva actuació amb una introducció a càrrec de la banda de vents, capitanejada per la flauta, i que després va deixar lloc a temes com "I Wonder", "Freedom" o la celebrada "I'm Burning", que va animar el públic i va fer brollar els primers balls més desenfrenats. Al llarg de l'actuació, la cantant Leire Villanueva va anar intercalant el català en els seus discursos, com per exemple en la presentació de "Dame", i va agrair en diverses ocasions poder tornar a tocar a Barcelona i al Cruïlla després de ja haver-hi tocat prèviament el 2021.

Iseo & Dodosound al Cruïlla Foto: Víctor Parreño

Tampoc no hi van faltar clàssics com "Chan chan", amb la banda de vents impecable a tots els nivells; la seva cançó més recent "Dance Forever" i, per descomptat, el seu major èxit: "Vampire". Ja en la recta final, el productor Alberto Iriarte va voler agrair a tot el personal del Cruïlla -des del personal de barres fins al d'accessos passant pel de neteja- per haver fet possible el festival. El duet es va acomiadar amb el tema que tanca el seu darrer disc *Blossom* (Twin Cats Records, 2022): "Arigato".

Just en acabar **Iseo & Dodosound**, la pluja va amenaçar el concert de **Tash Sultana** amb les primeres gotes. Afortunadament per l'australiana (i els seus seguidors), però, les precipitacions es van dissipar ràpidament en poc més de cinc minuts i **Sultana** va poder oferir el seu espectacle amb total normalitat. La cantant i multiinstrumentista de Melbourne va dur al Cruïlla un directe descomunal que va posar en relleu la seva gran habilitat musical i la seva condició d'artista de dormitori. Escoltant-la, és impossible no pensar en quantes hores haurà estat perfeccionant la tècnica de la infinitat d'instruments que domina (entre ells, la guitarra, la percussió, el saxofon, la trompeta, els sintetitzadors o la flauta) o aprenent a toquejar tota mena de pedaleres, *loop stations* o altres maquinetes del món de la producció musical.

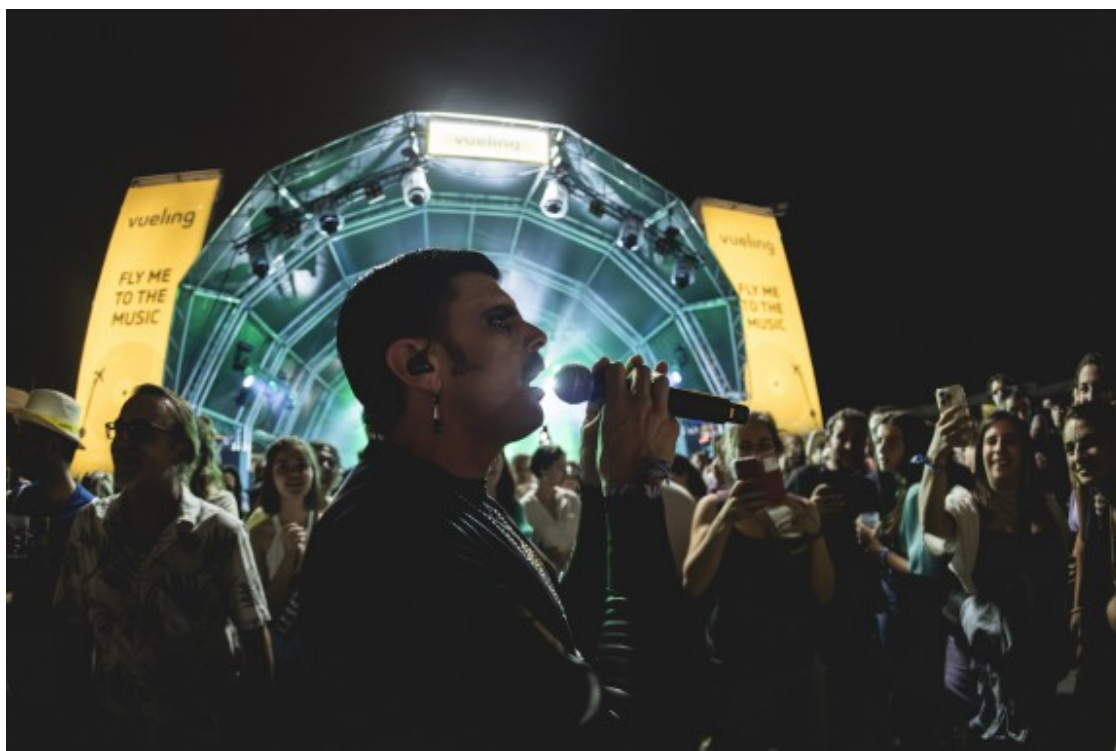

Tash Sultana al Cruïlla Foto: Xavi Torrent

Acompanyada en la primera part del concert per una banda de bateria, baix i teclat i, sobretot, de les capes de *loops* que ella mateixa crea com si fos una ceba, l'australiana va deixar moments de tota mena: des de cançons d'autor de sonoritat contemporània fins a moments d'autèntica *guitar hero*. Primer, va emular als més virtuoses del rock instrumental sota el paraigua de *delays* i harmonitzadors per terceres, i després, va deixar un solo afilat de blues al més pur estil **Stevie Ray Vaughan** enmig de "Jungle", el tema que la va donar a conèixer i que va tancar el concert.

Amb els últims rajos de sol, va arrencar el concert de **Rubén Blades**, acompanyat de la Roberto Delgado Orchestra. El panameny va repetir per segon any consecutiu al festival i va canviar força el seu repertori respecte a l'any passat amb la recuperació de diverses peces del seu disc *Salswing!* (Rubén Blades Productions, 2021), com els estàndards "The Way You Look Tonight" o "Watch What Happens". Malgrat l'atractiu de poder tornar a sentir a **Blades** en directe o la programació d'altres artistes llatins, la jornada d'ahir no va aconseguir reunir la immensa quantitat de públic d'origen llatinoamericà que va acollir la jornada de dissabte de l'any passat, que tenia al mateix **Blades** i el dominicà **Juan Luís Guerra** com a caps de cartell.

Ja entrada la nit, a l'escenari Vueling va aparèixer l'asturià **Rodrigo Cuevas**. Després d'un inici pausat i èpic en què el cantant va fer lluir la seva veu amb uns giravolts melismàtics de gran flexibilitat, **Rodrigo Cuevas** va presentar el seu nou espectacle, que porta al gran format el folk contemporani, el ball i la transgressió. Al llarg de l'hora i quart d'actuació, **Cuevas** va presentar diferents cançons del seu futur nou disc, *Manual de romería* (Sony Music, 2023), com "Casares", "Más animal" o "Cómo Ye?", que de forma progressiva van convertir el Cruïlla en una pista de ball gràcies a les bases electròniques ballables que bastien les cançons.

Rodrigo Cuevas al Cruïlla Foto: Xavi Torrent

El *show* també va estar marcat per la naturalitat i l'espontaneïtat que desprèn **Cuevas** en els seus discursos, en què van sobresortir la celebració del ball, el cos i la sexualitat. Per exemple, a "Xiringüelu" va deixar anar "Vull *perreo* i vull lesions. Vull veure totes les ambulàncies del Cruïlla aquí". Tot i això, un dels fets més interessants del concert va ser la broma recurrent en què **Cuevas** demanava al seu teclista que li donés el to i aquest disparava el so típic de les sirenes de les fires i els cotxes de xoc. Una broma més del seu imaginari histriònic que amaga una segona lectura molt interessant: que els paisatges sonors d'espais populars com les fires també són part de la cultura popular.

La tríada **Iseo-Sultana-Cuevas** va demostrar un cop més com el Cruïlla és capaç de generar diferents circuits i recorreguts radicalment diferents. D'alguna manera, tries la teva pròpia aventura. Només així s'explica com dues persones poden viure una experiència musical tan diametralment diferent en el mateix moment i pràcticament en el mateix espai. Avui, el Cruïlla seguirà avui amb una gran programació que posarà el focus sobre el rock, amb noms com **The Offspring**, **Sigúr Ros** o **Franz Ferdinand**, entre molts altres.